

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Panker Dániel és Sonnenwirth
 kereskedésében.

AZ „INSÉGESEK.”

(Mutatvány Fehér Dezső és Sas Ede ily című bohózatából.)

Városatyajelöltek chorusa : Piezi piros alma, jaj be nagyon gyönyörű. . . .

KI A VÍVÁT?!

— Választás előtt. —

Hahó! Hahó! Hogy rugtat vágat,
A sok jelölt most: «Itt vagyok!»
Mind városatyaságra vágynak;
Mind bölesek ők, dicsők, s nagyok.
A fele stréber, s negyedrésze
Öntelt, rátartós, annyi áll
Van köztük ügyvéd, quantum satis,
Van doktor, boltos és tanár.

Hogy nem fér egy sem a bőrébe!
Az «á bé czé»-t ha tudja ő,
Már aspirál a bizalomra,
S hogy városi képviselő
Lehessen, feje tetejére
Áll s tánczol mint a dervisek,
És hogy ő milyen nagy talentum,
Megsugja azt mindenkinek.

A közgyűlésen sohse halljuk
És sok geniet, — ott néma már.
Csak addig bög, míg megválasztják,
Mint minden jól nevelt sza — tócs.
Aztán vizitkártyákat nyomtat:
«X. városatya.» Föl se néz,
Vagy hallgat, mint a csuka, ott fönn
Aztán — no ennyi az egész!

Az okos ember nem lármázik,
Hiuság után nem szalad.
Hát nem is választják azt itt meg,
Az okos szépen honn marad.
Az ész s tehetség nem megy sokra
Bár ilyen is van számtalan;
De az lesz csak a város atyja
A kinek jó nagy szája van.

Hahó! Hahó! A strébereknek
Saisonja itt van. Nos vívát!
Hogy másszák már is jó előre
Az ismert nagy ugorkafát
S a nagy dobot jó maguk mellett
Hogy ütik máris, bumra bum!
Eredj hát, segítsd fel már őket,
Óh nagyváradi publikum!

Darázs.

HITELES HIREK.

Személyi hírek. Bertsey György választási versenyintéző, hazafiság puhatolnok, időszaki ellenzéki és időszaki mameluk, találkozott a fő-utcán Komlósy Pállal és vele rokonszenves kézszeritást váltott. — Dr. Döry Ferencz megígérte, hogy az esetben, ha őt Ujvároson meg nem választják városatyának, akkor ő minden ujvárosi választópolgárnak kihuzza a zápfogát. — Ney Dávid legközelebb a «Szabadság» zenekritikusával indul hangversenykörútra. — Busch Dávid városi főmérnök, mint részvétellel értesülünk, beteg. Annyi cikket olvasott a vízvezetékéről, hogy most kiütött rajta a vízibetegség. — Kiss Ferencz diphteritiszre vadászik a megyében.

*

Ha a jövő szezomban valakit kidobnak: az nem lesz okvetlen diszkvalifikáló tény. Mert hátha esküdt lesz és a felek dobatják ki?

*

Uj üzlet. M—cz M—r hir szerint uj üzletet nyit a Német utcán, mely a «Vadember»-hez lesz czi-mezve.

*

Totalisateur. Zámbori bátyánk a casinóban tekintettel a jelenlegi városatyaválasztásokra különböző tétekekkel totalisateurt létesített, a hol az egyes jelöltek mellett vagy ellen lehet fogadni. Dr. Döry Ferencz ezen a totalisateuron egy lyukas fogat tett a saját megválasztatására.

*

A nagyváradai nyári ssinkörre hir szerint *Leszkay* András az új aradi szinigazgató is pályázik. E tárgyban már legközelebb ide érkezik és értekezik a nagyváradai habituékkel és szalmaözvegyekkel, hogy kiket óhajtanak a nyáron a színésznők közül Nagyváradra szerződtetni.

*
Képviselőválasztás. Miután a budapesti lipótvárosi választók kijelentették, hogy a kerületben csak kereskedőt választanak meg képviselőül — *Hirschmann Ede* már offerálta magát a lipótvárosiaknak.

*
Hal-estély. Walter Tóninál — vizitkártyája szerint a mágnás vendéglősnél — minden pénteken van hal-estély, de ha véletlenül nem fognak a Körösben halat, akkor csak estély van — hal nélkül.

SZEGÉNY BORDÉ!...

Szegény Bordé! Láska, láska!
Miért is haragszik kendre?
Miniszternél mért vádolja,
Az a rossz *Darvassy* Endre?

Azért, mert nagyon kegyelmes,
Az adót be szokta várni,
S nem megy mindjárt a bőrünkre
Nem siet kend licitálni.

Hogyha így tesz, a polgárok
Átkozzák el véghetetlen.
Azt mondják, hogy Bordé nyuzó,
Tigrisszivü, vad, kegyetlen.

Ellenben meg *Darvassyval*
Gyűl meg baja, nem türelmes.
Vádat emel: Bordé puha,
Bordé nagyon is kegyelmes.

Akár így tesz, akár úgy tesz,
Ha pianó, vagy ha forté,
Ki az, a kit összeszidnak?
Ki volna más? — Szegény Bordé!

NÉVJEGY-TALÁNY.

A	}	Béla
Gy		Jenő
városatyajelöltek.		

A helyes megfejtők közt Ámánt Béla és Gyémánt Jenő urak jól sikerült névjegyeit fogjuk kisorsolni.

VÁROSLIGETI JÓSKA SZAVALL.

Óh ég! Jó a jég!

Olyan, kemény, mint a *Darvassy* Endre szive, mikor Bordét felszólítja licitálásra és olyan sima, mint az *Olasz* Ákos arca karácsonykor.

A melyik városatya-jelölt az én jegemen lép föl, az nem bukik el. — Tanul is *Ehrlich* Ignác, *Bozóky* Béla és *Ámánt* Béla szorgalmasan korcsolyázni.

A jég szilárd, az nem olvad, legfőlebb ha a szívek olvadoznak a pályán.

De én addig aszaltam ezt a jeget, míg a bugyilárisom tartalma elolvadt, én pedig legujabban kölcsön csak vizet szoktam kérni a Köröstől, azt is vissza fizetem a tavasszal.

Azért hát urak és hölgyek én csak azt mondom, hogy: Jégre magyar!

Én jégre viszek mindenkit, sőt felszólítom minden hitelezőmet, hogy jöjjön a városligetre és korcsolyázza le nálam a tartozásom.

Fizetek jéggel — de csak akkor, mikor fagy.

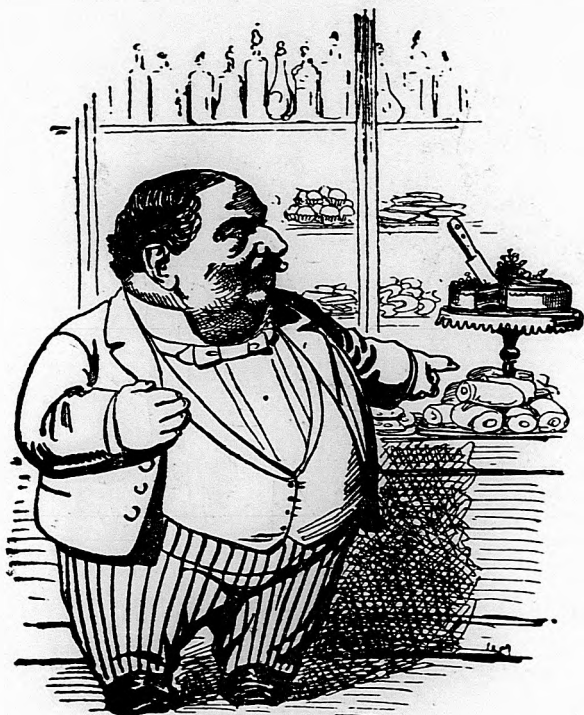
A LEGSÖTÉTEBB KATONAVÁROSRÓL.

Náci Knofelesz: Sadálatos ember ez az Apponyi! *Négy esztendő* ezelőtt volt tiszta klerikális most, *négy év múlva*, csopa liberális!

Számi Smutzelesz: Csakogyan *ógy cse-reli* oz elveit, mint más ember oz ingét!

TÖRTÉ ÉS KIFLI.

— Müller Salamon czukrász és pékész bölcs mondásai. —

Oraim és hölgyeim! Nem molaszthatak az alkalmat, hodj megbatránkazásam ki ne fejezzem most a várasatjaválasztásak alkalmával, mert tetszik todni én már edjszer régen felléptem mint iparos várasatjajelölt, — de akkar lájder nem kaptam csak *egy* szavazatot.

De annak az egy szavazatnak vált vagy száz gazdája. *Rimler* Károly azt mandta, hodj ő szavazott rám, *Farkas* Izidor azt mandta, hodj ő, *Mihelfy* Dalfi azt mandta, hogy ő és így tavább mindenki magáénak vallotta azt az egy szavazatot.

Én pedig nem mulaszthattam el az alkalmat, hogy azt ne mondjam:

«Vadjtok tik mindnyájan nagy maulmacherek. Egyitek sem szavazott közületek rám, csak én szavaztam magamra. Ez volt az az egy szavazat!

Kisasszony, hiszen tudja már.....!

SZIGLIGETI MATYINÉ.

A Szigligeti-társaság tehát mégis megkezdi működését a vasárnapi szent napon, még pedig nem mint először tervezték: «A vén bakkancsos» műkedvelői előadásával, mert erről kisült időközben, hogy véletlenül *Szigeti* József irta; de ez nem nagy baj, legfőlebb csak a programm szenvedett következő változásokat:

1. *Elnöki megnyitó.* *Rádl* Ödön elkéri *Kotunovicstól* a gymnasium kulcsát és azzal megnyitja az ajtót,

a Szigligetisták és a publikum betódul irodalmat élvezni; A publikum feláll és *Rádl* leül, azután a publikum ül. le és *Rádl* áll fel és megtartja a következő székfoglalót:

Tekintetes királyi törvényszék!

A *kor irányzata és a modern szépirodalom az*, a mivel védenczem vádolva van. A kor irányzata és a modern szépirodalom mindenestre érdekes téma, ámbár sokan vannak, a kiket a *bor iványzata és a modern szépirodalom*, ennél jobban érdekel. (*Walter Tóni*: «Ugy van! Igyunk!») A kor irányzata az aethetikusok szerint az, a mit a kor irányoz. De mit irányoz a kor? A szépirodalmat. De mi a szépirodalom? A mi szépen van irva. De mi van szépen irva? A kor irányzata.

Nincsen olyan kemény dolomit *Toblachban*, mint a milyen kemény az a thezis, hogy mi köze a kor irányzatának a szépirodalomhoz. E thezisen sokat gondolkoztak az ő és ujkor philozophusai, sokat gondolkoztam rajta én is, gondolkozzanak önök is. Én gondolkozom, te gondolkozol, ő gondolkozik....

(A közönség folytatja: Mi gondolkozunk, ti gondolkoztok, ők gondolkoznak. Általános gondolkozás.)

*

2. *Endrödi* Sándor fellép. (A városatyajelöltek lelkesen éljenzik, mert lemondott az ujevárosi bizottsági tagságról — s egy helyet üresen hagyott, a mire eddig 50 aspiráns van.) Kérem, ismerik önök *Heinét*? Nem? Hát van szerencsém ezennel bemutatni *Heinét*. Rögton fel is forditom:

Loreley.

Irta Heine Henrik. — Megfordította *Endrödi* Sándor.

(Ich wájsz nicht, vass soll dass bedeuten.)

Én nem vagyok fehér, hogy kell azt jelentni.

(Dass ich so traurig bien.)

Hogy én oly esküvös méh!

(Ein Märchen aus uralten Zeiten.)

Egy *Mariska* uralta az ujságot.

(Die geht mir nicht aus dem Sinn.)

Annak nem megy ki a szine.

Hát *Coppéet* tetszik ismerni? Az még csak a kópé! Itt van egy verse, tessék bevenni!

A roncs—oló toroklobb.

Jajajajajajajajaj!

A diphteritisz, az nagy baj;

Jujjujjujjujjujjuj!

A kinek az torkába buj,

Annak *Hoványi* belefuj

Pfujj.

Becsukták az iskolákat,

Nem nyüvik a nádalczákát;

De *Sal Ferencz* könyittatta,

A sok rektor mondogatta:

Ebugatta!

Arra kérlek téged óh *roncs* (oló toroklobb!)

Engemet hogy meg ne — óh — ronts!

És most tetszik ismerni Endrődyt? Nem? Nos hát az in vagyok. Im itt egy eredeti versem:

Heine szelleméhez.

Ach du lieber Heine,
Zeige deine Beine!
Siehe meine Reime,
Die ich mach mit Peine!
Aunye!

3. *Balogh Józsefné, törvényszéki biróné lerajzol egy «tör»-t. A társaság a tör történetre tapsba tör ki.*

4. *Iványi Ödön. A megtörlés útján. Bepáczolja Rácz Mihály főjegyző, felolvasó és önkéntes tüzoltó:*

Tisztelt publikum!

Azért, mert én Iványit felolvasom, azért még ne tessék hinni, hogy a «Szabadság» nem jó ujság. Bizony igen jó ujság. Előfizetési ára a «Csütörtök» című melléklettel és *Laszky Árminnal* együtt egész évre 8 frt. Legelőször is ezt akartam megjegyezni és most felolvasom Iványit.

A megtörlés útján.

— Mákámás elbeszélés. —

Volt egyszer egy leány, ki — elkezdette kiáltni!
— Ahun megy az Iványi! — Ujságot szok csinyálni.
— Nem kell aztat kínálni — kínálja azt Iványi!
Tesseny prenumelni!

Rácz Mihály itt elakad, — mert észreveszi, hogy *Laszky Ármint* megböki, hogy ne csináljon reklamot a «Nagyvárad»-nak; nem is folytatja tovább.

Rádl Ödön becsukja az ajtót. Visszaadja a kulcsot *Kotonuvicsnak*. A közönség lelkesen éljenzi *Szigligeti Matyi*-néét és ezzel vége.

MINŐ A LEGJOBB SZIVAR?

— De kitünően ég ez a szivar! Az ilyen fajta *a legjobb!*

— Hát miféle fajta?

— *Potya.*

A SZERKESZTŐSÉGBŐL.

Ney Dávid hangversenye.

Tisztelt Ney Dóvedli ur!
Azt hiszi ön, hogy amért leszavazták *Kossuthot* és a nóta *Grosswardeinnek* hív: hát mi igazán *Grosswardein* vagyunk?
Nem és ezerszer nem!
Itt ne merjen az ur németül kornyikálni azt a fűzfánfüttyülő rézangyalát az urnak, hanem állítsa össze a programmját a következő nagyváradai nótákból:

Ez az utcza végig sáros. . . .
Kossuth Lajos azt üzente. . . .
Hejretyutyutyu. . . .
De hiába, hiába. . . .
Csicsóné, galambom. . . .

Különben megjegyezzük, hogy hangja elég csinos!

A „Szabadság” senekritikusa.

TASZITÓ BÁ' NAGYOTMONDÁSAI.

Látjátok 1848-ban és is váltam kandidálva városatyának és biztasan meg is lettem volna választva, ha időkhözben nem jönnek a muszkák, és meg nem semmisítik az egész választást.

De mégis forcsa ember az a *Szmetka* Ödön, a ki nálomk a Katanavárasan lépett fel. Ő *pap*, és mégis akarja lenni egy *atya* — a várostól.

Thodjátok, hodj mi a lehetetlenség? Nem! Nü hát én megmandak. Lehetetlenség az, hodj a kis hidon végigvonóljon mast edj csapat hoszár, és a vezető tisztt laufsrittet vezényeljen.

Thodjátok, hodj mikar 48-ban jöttek a moszkák, mindenki a nagypiaczra menekölt előlök. Hodj miért épen a nadjpiaczra, azt is megmandak ti néktek. Mert a moszkák a garasos hidon akartak átjotni a nadjpiaczra. Igen ám, de a hidbérllő követelte tőlük a garast. A moszkák nem akarták költségbe verni magokat, és inkább nem jöttek át a nadjpiaczra.

Khérdi thölem az én kis fiam, hodj mit jelenti az hodj «a Szigligeti-társaság rendezi egy reggélyt?» Mandak neki. Ez igen egyszerű, és jelenti annyit, hogy a Szigligeti-társolat früstökölni fog. Ezt aztán megértette.

Mast is van hideg, de 67-ben télen valta aljan nadj hideg, hogy reggel megfagyta a kályhán a kávé, — és lett belőle mindjárt, jeges kávé.

Zoll iach e zoi lébn!

BELEZNAY TÓNI BESZÉL.

— A sétahangversenyen. —

Kérem szépen — hallod-e, — megkezdődött a multságok idénye, a sétahangversenyek saisonja. De voltaképpen miért is hívják sétahangversenynek? kérem szépen? hallod-e?

Azon tapasztalatból kiindulva, hogy «minden suszter mezitláb jár» azaz, hogy az életben senki sem felel meg nevének, hogy Dr. Kohn kath. érsek, Kecs-keméti pedig zsidó pap, hogy Busch Dávid sohasem nyög, ellenben Dus László mindig panaszkodik nagyon helyes az elnevezés. Tagoljuk csak a szót, kérem szépen, hallod-e? Séta — mert nem lehet sétálni-verseny — mert minden verseny nélkül áll, és hang — mert nem hallani egy hangot se. Már ugyanis attól az óriási zsvajtól és lármától mit a podiumon Bacho egyenruhás orpheusai csapnak, nem hallani a hölgyek és udvarlók diskurálását. . . .

És különös, de úgy van, hogy míg a zene tart, addig meg nem szünik a beszélgetés; míg ha szünet áll be, az összes hangszerek s az emberi torkokban is helyreáll a néma csönd, kérem szépen, hallod-e?

*

Ennek oka egész egyszerű; a szünetek csöndjében nem lehet beszélgetni, mert akkor a kíváncsi szomszédok és szomszédnők is meghallhatják és borzasztó titkok derülnének ki. Még én is sokat tudnék beszélni.

Most értem csak, hogy miért nevezik Wagner zenéjét «zajos»-nak.

Mert az ő zenéjét különös figyelemmel kell hallgatni, hogy megértsék; de erre a zajban senki sem képes, mindenki fecseg s így az ő zenéje is a legzajosabb.

Már ez így van kérem szépen, hallod-e?

A KERESKEDŐ IFJAK MULATNAK.

A kereskedő ifjak annyit olvasnak föl, hogy csak győzze a publikum hallgatni. A Szigligeti társulatnak nagy konkurencziát csinálnak. — A héten Begécs nagyhirű fiának, Jánosnak biografusa, aki mindaddig felebbez, míg csak védenczét az akasztófára nem felebbezik, tartott felolvasást a civilizáció hatásáról a szabadság és erkölcsre. A felolvasásból kitűnt, hogy ha Gulyás civilizált ember lett volna, hát jobb erkölcsű lett volna és most nem vesztené el a szabadságát.

A fölolvadás után odament a derék fiatal fölolvadóhoz dr. Kálmán József:

— Nagyon szép volt kedves dr. ur, — csak az a kár, hogy csak a «Szabadság»-nak csinált reklámot és egy szót se szólt a Nagyváradról!

*

No de annál inkább reklámot csinált a «Nagyvárad»-nak munkatársa, Vetési László, a következő

felolvasó. A «Nagyvárad» minden munkatársát föl-leptette már a keresk. ifjak podiumára: még a nyomda van hátra egész Kószeghi Jancsiig, a híres kis szedőgyerekig, aki «Rosenbaum V. Vilmos, mint a szedőgyerekek pártfogója» czimen saját tapasztalatai nyomán olvas föl rokonszenves ismertetést.

A két jeles felolvasót különben következőkben interwiewolta meg saját külön tudósítónk:

I. Vetési Lászlónál.

Bagoly: Való az, hogy a «Nagyvárad»-ban ön fedezte fel koszorus és koronarendes poétánkat, Sal Ferenczet?

Ő: Igaz. A feladat oly nehéz volt, hogy utánna hízegő felszólítást kaptam a «Földrajzi Társaság»-tól a Kongó folyásának végleges kikutatásához.

B.: Olvasott ön már máskor is nyilvánosan.

Ő: Igen. A kis-közép-szent-súly-sápi elemi fitanodában.

B.: Ott? Hatással?

Ő: Megtapsoltak. És pedig a tanító-léniával. Sőt lovaggá is ütött.

B.: Tudja-e, hogy Váradon is van Rimanóczy-gőzfürdő? Mért nem olvasott arról?

Ő: Mert nem akartam megharagítani Déry Jánost a kitől a világosság ered.

II. Weissberger Lipótnál.

Bag. Igaz az, hogy a begécsi védencz a körülményekhez képest jól érzi magát?

Weissberger: Rám szakadt a legujabb kor civilizációja, tekintettel a szabadságra és az erkölcsre, — nem érek rá ilyen csekély dolgokkal bibelődni.

Bag.: Doktor ur mondja meg már legalább nekem, miről olvasott föl, mert különben örök rejtély marad.

Weissberger: A szabadságról.

Bag.: És mire való tekintettel olvasott fel?

Weissberger: Arra, hogy ezekből a tisztelt kereskedő ifjakból egykor sáf lesz és én leszek a tömeggondnok.

Bag.: Irodalom! Hála a te önzetlen munkásaidnak!

VÁROSATYAJELÖLTEK ALBUMA.

Dr. Döry Ferencs.

Dr Döry Ferencz évek óta kinezza Nagyvárad lakosait, sőt egyszerű látása is elég ok arra, hogy az embernek eszébe jusson a fogfájás.

Éppen ezért fordult felé a polgárok bizalma. Hátha a városatyai teendőkkkel annyira el lesz foglalva, hogy nem ér rá fogat huzni!

Elvhú 48-as és rendithetlen ellenzéki, a ki a 67-iki kiegyezést is egy olyan rozsz fognak tartja, a melyet ki kellene Magyarországból rántani, vagy legalább is plombirozni.

Dr Döry Ferencz már többször lépett fel, de mert télen több a fogfájós ember — most valószínű a megválasztása.

S ő egyike azon kiváló fogorvosoknak, a kik fáj-

dalom nélkül huzzák ki a fogakat, már t. i. ő sohasem érez a műtét alatt fájdalmat.

De hogy mit érez majd a városatyaválasztások után, azt ő maga is szeretné már tudni.

Különben, mint halljuk, választói előtt közelebb következő programbeszédet fogja tartani:

Tisztelt paczienseim!

Azt hiszem joggal szóllithatom önöket paczienseimnek, hiszen mindnyájan voltak, vagy lesznek paczienseim. Hiába, manapság már olyan harapósak az emberek, hogy a sok rágásba, harapásba elromlik a foguk.

Ámbátor, most inkább én vagyok az önök pacziense, mert az én fogam fáj: fáj a városatyaságra. Önök meg tudják gyógyítani, az önök szavazata kellemes nekem, mint a legédesebb kéjgáz, a mivel én fájdalom nélkül huzok fogakat.

Önöknek fogalmuk sincs arról, minő odvas, rossz fog Nagyvárad város közigazgatása. Ezt a rossz fogat vagy plombirozni kell, vagy gyökerestől ki kell rántani. Hej, csak én legyek benn a közgyűlésben: majd megoperálom én a tekintetes városi tanácsot!

Szent ígéretet teszek önöknek, hogy ha rám adják a voksaikat: még az unokáiknak is ügyesen huzom ki a fogait. Mert jelszavam: Jöjjetek hozzám fogfájósak, mert tietek a Dőry harapófogója!

Ajánlom magamat és az általam készített műfogakat becses jóindulatokba!

Lakásom: Kaszinó-épület, jobbra.

Szmetka L. Ödön.

Deák Ferencz világra szóló hírnevét egy ujság-czikk alapította meg: a husvéti czikk; — e példán okúlva Szmetka Ödön is megeresztett a «Nagyvárad» hasábján egy czikket a katonavárosi városatya választásról és ime ez is megalapította az ő jelöltségét.

Ha ő azonban addig marad jelölt, ameddig Deák bölcs maradt, aligha lesz megalégedve e sikerrel.

Különben Katonavároson az «örökjelöltek» nem is olyan ritkaság: ott van *Feldmann* Izidor, ott van *Markovits* Pali, mért ne szegődhetnék immár hozzájuk Szmetka Ödön is?

Hivatására nézve pap lévén, vizet prédikál és bort iszik. A mellett kardoskodik, hogy Katonaváros válasszon zsenialis, élettapasztalt embereket és ugyan ő jelölteti önmagát.

Egész pártja, *Feldheim* Izrael tőzsomszedságában lakik, elnöke *Szmetka* György, jegyzője *Szmetka* György, végrehajtóbizottsága *Szmetka* György, és eképen egy hangú megválasztásra van kilátása.

Ebből különben csak az a tanúság, hogy nagy emberek mindig nagy példák után indulnak. Ha Tisza Kálmánnak van egy Herbertje, miért ne lehetne egy Herbertje Szmetka Györgynek is?

Az igaz, hogy Tisza Pistából nem lett még miniszter, hanem Szmetka L. Ödön, ha nagyon sok vezérczikket ír a «Nagyvárad»-ba, még lehet az.

Gábel Jakab.

Ha Kóhn Fülöp lehetett olműtzi érsek, miért ne lehetne Gábel Jakabból városatya? Van ő mindig olyan zsidó, mint Kóhn Fülöp.

Nota bene most véletlenül az Olasziban lakik, pedig a ki egyszer ránéz, az megesküdnék, hogy Katonavároson ringatták orthodox ritus szerint a bölcsőjét, és hogy azóta ki sem mozdult onnan.

Ilyen körülmények között természetes, hogy Vár-alján kandidáltak, és semmi kétség, hogy meg is választják elv és hittársai. Lesz azonban az ő megválasztásának egy nagyon fontos következménye.

Gábel t. i. a legorthodoxabb, minden orthodoxok között, és azért, ha ő városatya lesz, a közgyűlésen a herkópatérnek sem veszi le a kalapját, mert ezt tiltja az orthodox ritus.

Minek következtében kénytelen lesz az egész közgyűlés ehhez alkalmazkodni, és sapkával a fején tárgyalni, mint ezt *gróf Károlyi* István honosította meg a parlamentben.

Gyémánt Jenő és Ternyei Antal.

Ezt a két legujabb városatyácska jelöltet együtt említjük fel, a minthogy olyan testi lelki jó barátok, mint *Castor* és *Pollux*, vagy hogy még többet mondjunk, mint *Paczauer* és *Hollósy*.

Gyémánt Jenő az arany ifjuság leggyémántosabb tagja. Rokonszenves, művelt és előkelő modoru fiatal ember a kire rászavaz minden «eladó lány»-nyal rendelkező választópolgár. Ir, olvas, véd és sétál, tehát mindenemű jussa meg van a városatyasághoz.

Gyémánt Jenő különben azzal kezdte politikai pályafutását, hogy védelmébe vette a vad házasságok instituczióját. E miatt azután olyan rettenetes polemia ereszkedett vele *Rimler* Károly és *Csák* Máté, hogy Jenő ur hat hétig egyebet sem csinált mint folytonosan vezérczikkeket irt a «Szabadság»-ba, és el is érte vele azt a hatást, hogy a vadházasságban élők már már egy újabb egyület akartak alakítani, hogy ott diszelnökül választhassák meg Jenő urat.

Jenő ur azonban megalégelte már ekkor e téren a dicsőséget, és *Jézus Krisztusról mint socialistáról* irt egy karácsonyi essayt a «Nagyvárad»-ba. Ebben azt bizonyította be Jenő ur, hogy Krisztust sohasem feszítették volna fel, ha Pilátus előtt *dr. Gyémánt* Jenő védte volna az ügyét.

Mindemellett a nagyváradiak szeretik Jenő urat, szerénységeért, és szorgalmáért, — és valószínű megválasztása által a közgyűlés nyerne benne egy újabb ifju óriást.

És az ő kebelbarátja *Ternyei*? Az ő életrajzának a megírására fölkértük *Bartók* Jakab igazgatót, mint egyik kebelbarátját. Ő azonban Ternyeit oly kimerítően akarja méltatni, hogy életrajzát csak a jövő számban hozzuk.

Bartók forrástanulmányok eszközlése céljából *Dombovárra* utazott.

Dr. Ehrlich Ignács.

Náci bácsi egy udvaron lakik Gábel Jakabbal.
Egyszer találkoznak ketten az utcán.
— Tudja mi az ujság? mondja Náci bácsinak
Gábel. Fellepek városatyának.
Hm! dünyög erre Náci bácsi.
Hazamegy és elbeszéli a feleségének az ujságot.
— Hát a szomszéd?...
— Igen a szomszéd?...
— És te miért nem?...
— Én? Jó van hát én is, már csak azért is, hogy
ne főzzön le a szomszéd.
— Így lett Náci bácsi városatyajelölt, — szándéka
különben ehrlich!

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

Augustin. (Helyben.) Az olmtüzi éresek
fotografiájának csak úgy vehetőnk hasznát,
ha tusztintával és kemény papírra volna
lerajzolva. A czinkográf így nem repro-
dukálhatja. — **Cs. Cs.** (Katonaváros.) A «Ba-
goly» nem kandidálhatja önt, sem azt
a szivességet nem tehetjük meg önnek,
a mire felkért, hogy vicczeljük önt ki.
Már miért vicczeljük mi önt ki, mikor nem is ismerjük? —
H. r. (Margitta.) Csak a folytatással adható; — bevárjuk
tehát az érdekesebb részét is, azután egyszerre tálaljuk fel.
— **Utasó.** (Helyben.) Nem tudunk róla semmit, de meg külön-
ben is privát ügy. — **R. B.** (Nagy-Szalonta.) Szemenszedett
hunczutságok, — majd böngészünk belőle. — **Morgó.** Im itt
a vers:

KÉRDÉS S FELELET.

Szeretsz-e kedves? — kéidezém.
Csak mosolygott, de nem felelt. —
Oh mondd! szeretsz-e drága üdvem.
Szivemnek napja engemet?

Mondja meg édes, bibor ajkad,
Lelkemnek lelke, angyalom!
Szeretsz-e hát? — És felelé:
«Jól áll-e az uj kalapom?»

Ne morogj! — **Duhaj Pista.** (Helyben.) A mint látja felhasz-
náltuk, — önálló alaknak minden szellemessége daczára sem
alkalmas. Ügyes és szellemes tolla azonban mindig szivesen
játott vendégünk lesz. — **Mérnök.** (Helyben.) A vízvezetékéről
egész vicczvezetékünk van már készletben. Köszönjük! —
Sz. J. B.-Ujfalu. Jövő héten adjuk a malacz Illiaszát, de
megkurtitva, — mert ilyen hosszú lében nem érdemes ő ke-
mét megfürösztteni. A többbit várjuk. — **Hinkó.** Helyben.
«Elvesztettem az eszemet.» No a verse nagyon is a mellett
bizonyít. Küldje el azokat Dr. Fraternek! — **Kis leány.**
Helyben. Biz az nagy udvariatlanság, hogy a tánczosa fel-
kérte a négyesre, és nem jött el érte — de hát az a négyes
már elmúlt, azon nem segítünk avval, ha a tánczosát kifigu-
rázzuk az ujságban.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Főmunkatárs: SAS EDE.

Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

DICSŐ MAGYAROK!

Aki fázik hideg télen,
Kinek befagyott a kedve,
Akire nagy adót sóznak:
Ne legyen elkeseredve!

Akit arra szólítanak fel,
Hogy egy uj egyletbe lépjen:
Ne legyen elszontyolodva,
Tűrje el a csapást szépen!

Kinek nyelves az anyósa
S kikapós a felesége,
Akit százan készülnek már
Gratulálni az ujévre.

Ne legyen bús azért senki,
Itt a «BAGOLY» vidításra.
Meghozza ez a jó kedvét,
És csak «két pengő» az ára.

*

A «BAGOLY» Biharmegye és Nagyvárad közkedvelt
élcslapja, minden héten csinos illusztrációkkal és
nevettető tartalommal jelenik meg.

Előfizetési árak:

Egész évre	...	8 forint.
Fél évre	...	4 »
Negyed évre	...	2 »

Az előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadóhivatalá-
nak (Uri-utcza 702.) czimzendők.